

РЕШЕНИЕ

№ 11110

гр. София, 31.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав,** в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1754** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на И. Х. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], гражданин на С., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет.2, кантора 243, чрез адв. Е. С. от САК, срещу Решение № 5X от 31.01.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба рег. № КП-01-370 от 15.01.2025 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Твърди се, че са изложени нови обстоятелства от значение за личното му положение, които не са преценени от административния орган, свързани с предоставена международна закрила на членове на семейството му. В нарушение на чл.34-36 от АПК в административното производство не били приети приложения към последващата му молба писмени доказателства в подкрепа на нововъведените с нея обстоятелства. В постановеното решение, в противоречие с принципа за събиране на семейството, не бил изследван висшият интерес на малолетното дете, за което като родител полагал грижи. Позовава се на актуалната общественно-политическа ситуация в С.. Претендира се отмяна на акта и връщане на преписката за ново разглеждане.

Ответникът интервюиращ орган при ДАБ не взема становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП-19766 от 07.12.2021 г. до Държавната агенция за бежанците И. Х. И., [дата на раждане] в [населено място], С., мюсюлманин, сунит, с кюрдски произход, поискал за първи път предоставяне на международна закрила. Личните му данни са установени с декларация по чл.30, ал.1, т.1 от ЗУБ.

На проведеното на 15.04.2022 г. интервю кандидатът заявил, че е роден и живял в [населено място], С., до 2018 г., след което заминал за [населено място], [община], откъдето напуснал С.. Завършил шести клас и работил като шеф готвач. Имал граждански брак от 2005 г. и родени три деца. Семейството му се намирало в [населено място], Т., и всички притежавали турски кимлици. Напуснал С. нелегално със семейството си на 15.08.2021 г. Установили се в [населено място], Т.. В Б. влязъл нелегално на 13.11.2021 г. и веднага се предал на полицията. Напуснал С. заради войната. В [населено място] имало сражения между свободната армия и редовната армия. Не е членувал в политическа партия, не е арестуван, не е съден и осъждан, не е имал проблеми с властите на никоя държава, не е ставал жертва на насилие, не е имал проблеми поради кюрдския си етнически произход или религията си. В Т. не му достигали парите, за да изхранва семейството си. Подал молба за закрила в Б., защото страната била мирна и спокойна и искал да направи събиране на семейството.

Постановено е Решение № 4365 от 25.05.2022 г. на заместник-председателя на ДАБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ е отказано предоставяне на международна закрила. Административният орган е приел, че молбата е мотивирана с причини от икономически характер, а не с основанията по чл.8, ал.1 от ЗУБ - раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Съобразено е, че самият кандидат не е заявил да е преследван, арестуван, осъждан, насилван или изтезаван в страната си на произход от държавата или от организация, на която държавата не може да противодейства. Формирано е заключение, че кандидата е напуснал Т., не за да търси убежище, а по-добър начин на живот.

По-нататък в решението, административният орган е изложил мотиви, че спрямо кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, доколкото той не е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не е бил заплашен от унизително отнасяне или наказание, нито са налице данни, че в бъдеще ще бъде изложен на реален риск от въпросните посегателства при евентуално връщане в С..

Обсъдени са разширенията, дадени в Решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/07 във връзка с приложението на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, а именно поради заплахи, присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт". Прието е за общоизвестно обстоятелството, че към момента на постановяване на решението в С. е налице вътрешен въоръжен

конфликт, като обстановката по сигурността е достигнала прага на всеобхватното насилие в рамките на вътрешен въоръжен конфликт, прераснал в гражданска война. Като е обсъдил легалното определение по пар.1, т.9 от ДР на ЗУБ, административният орган е приел, че за кандидата Република Т. се явява трета, сигурна държава, в която той е живял легално и не е имал основание да се притеснява за живота и сигурността си там. Формирано е заключение, че молителят може да се върне на територията на Т., поради което за него е неприложим принципът „non refoulement“ по чл.4, ал.3 от ЗУБ. С Решение № 1150 от 22.02.2023 г. по адм.д.№ 5438/2022 г. на АССГ, влязло в сила на 14.03.2023 г., е отменено Решение № 4365 от 25.05.2022 г. на заместник-председателя на ДАБ в частта относно отказа за предоставяне на хуманитарен статут.

Постановено е Решение № 9423 от 01.06.2023 г. на заместник-председателя на ДАБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ е отказано предоставяне на хуманитарен статут. Административният орган е потвърдил изводите си от предходното решение, че спрямо кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. С позоваване на справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, в решението е посочено, че не може да се очаква от молителя да се установи в която и да е част на С.. Прието е, обаче, че за кандидата Република Т. се явява трета, сигурна държава, в която той е живял легално и не е имал основание да се притеснява за живота и сигурността си там.

С Решение № 5937 от 11.10.2023 г. по адм.д.№ 7211/2023 г. на АССГ, оставено в сила с Решение № 9776 от 16.09.2024 г. по адм.д. № 11135/2023 г. на ВАС, е отхвърлена жалбата на кандидата срещу Решение № 9423 от 01.06.2023 г. на заместник-председателя на ДАБ.

Жалбоподателят е подал процесната втора молба за предоставяне на хуманитарен статут вх.№ КП-01-370 от 15.01.2025 г., в която навел нови обстоятелства относно държавата си на произход и личното си положение. Посочил, че е кюрд и в С. може да бъде преследван от радикални протурски групировки. От друга страна, семейството му се било установило на адрес в [населено място], а синът му И. Х. И., който навършил пълнолетие в Б., бил с предоставен хуманитарен статут с Решение № 6752 от 10.06.2024 г. на председателя на ДАБ. Отделно от изложеното, съпругата му Р. С. М., ЛНЧ [ЕГН], придружена от малолетното им дете Ж. Х. И., били в административно производство по предоставяне на международна закрила.

Приложено е Решение № 6752 от 10.06.2024 г. на председателя на ДАБ, с което на И. Х. И., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], е предоставен хуманитарен статут.

Постановено е оспореното Решение № 5Х от 31.01.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ последващата молба вх.№КП-01-370 от 15.01.2025 г. не е допусната до производство за международна закрила. Административният орган е приел, че кандидатът обосновава последваща си молба с кюрдския си етнически произход, но не прилага писмени доказателства, свързани с това му притеснение, нито уточнява конкретни обстоятелства по тази заплаха.

С позоваване на Справка рег. № МД-02-20 от 14.01.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ органът е приел, че са налице реалистични очаквания за затихване на конфликта в С. и за ангажиране на новото ръководство на

страната да защитава правата на малцинствата. Формирано е заключение, че в С. не е налице въоръжен конфликт и сигурността е на ниво, което не би могло да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на цивилно лице единствено поради физическото му присъствие на нейна територия. Личното и обществено положение на кандидата не предполагали включването му в рисковата група, чиято дейност би го поставила в неблагоприятна позиция на фона на развиващите се в С. конфликти. В заключение органът е обобщил, че представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са от съществено значение за личното му положение и не са релевантни към основанията по чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на на 06.02.2025 г. Жалбата е подадена чрез АССГ на 10.02.2025 г., в срока по чл.84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.2 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно Заповед № РД-05-289 от 13.04.2022 г. на председателя на ДАБ за определяне на Р. А. Б. за интервюиращ орган. Молба за закрила рег. № КП-01-370 от 15.01.2025 г. отговаря на определението за последваща молба по §1, т. 6 от ДР на ЗУБ като подадена, след като чужденецът има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и той не е напускал територията на Република Б.. За тези случаи нормите на чл. 76а и сл. ЗУБ уреждат т.нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила - преценка на тяхната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава Шеста, раздел III – Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за закрила. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал.2 ЗУБ.

Аналогично на това чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което да бъде предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени

или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Това тълкуване не е чуждо на българската правна доктрина и се прилага и в други аналогични случаи, напр. по приложението на чл.303, ал.1, т.1 от ГПК или чл.239, т.1 от АПК.

В изложения смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело C-18/20: Тези разпоредби ясно уточняват, че последваща молба може да се основава, както на нови елементи или факти, които са възникнали след приемането на решение по предходната молба, така и на нови елементи или факти, които са били представени за първи път от кандидата. Елемент или факт трябва да се счита за нов по смисъла на член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32, когато решението по предходната молба е било прието, без този елемент или този факт да са били доведени до знанието на органа, отговорен за определянето на статута на кандидата. Тази разпоредба не прави никакво разграничение в зависимост от това дали елементите или фактите, изтъкнати в подкрепа на последваща молба, са възникнали преди или след приемането на това решение. От това следва, че ако държавите членки не се възползват от възможността, която посоченият член 40, параграф 4 им предоставя, разглеждането на молбата продължава, като същата се счита за допустима, макар в подкрепа на последващата молба кандидатът да е представил само елементите или фактите, които е можел да представи при разглеждането на предходната молба и които по необходимост са съществували още преди окончателното приключване на предходната процедура. Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

По изложените съображения съдът приема, че проверката, която следва да извърши в настоящето производство за съдебен контрол за законосъобразност на предварителното разглеждане на последваща молба за международна закрила, протича в две стъпки: 1.Наличие на новооткрити, непреклюдирани при предходното разглеждане на молбата за закрила, факти и обстоятелства и 2. Дали те са от

съществено значение за личното положение или относно държавата на произход на кандидата, т.е. такива, които увеличават в значителна степен вероятността той да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила.

Националната разпоредба на чл.76в, ал.1 от ЗУБ предвижда, че при провеждане на процедурата по този раздел чужденците се ползват от правата по чл. 23, ал. 1, чл. 29, ал. 1, т. 8 и чл. 29а. Последната разпоредба, аналогично на чл.34, ал.1 и ал.3 от АПК, предоставя възможност на чужденеца или неговия представител да подаде молба за достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение.

В нарушение на посочените разпоредби, обуславящо допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения, административният орган не е осигурил на кандидата и неговия представител право на участие и достъп до събраните в хода на административното производство доказателства. Видно от приложени към жалбата до съда писмени доказателства, на съпругата на жалбоподателя Р. С. М., [дата на раждане] , в [населено място], С., ЛНЧ [ЕГН], действаща лично и като представител на малолетното дете Ж. Х. И., роден на 01.01.203 г. в [населено място], гражданин на Х., ЛНЧ [ЕГН], с Решение № 570 от 20.01.2025 г. на председателя на ДАБ е предоставен хуманитарен статут в Република Б. на основание чл.75, ал.1, т.3, вр. чл.9, ал.6 от ЗУБ. За да постанови положително решение председателят на ДАБ е съобразил Решение № 6752 от 10.06.2024 г. на председателя на ДАБ, с което на И. Х. И., [дата на раждане] , син на Р. С. М., е предоставен хуманитарен статут. Според обясненията на адв. Е. С. в о.с.з. на 21.03.2025 г. и представените пред съда доказателства, административният орган не е допуснал представянето в хода на административното производство на тези релевантни по смисъла на чл.76б, ал.1 от ЗУБ писмени доказателства.

Съгласно чл.9, ал.6 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя и на членовете на семейството на чужденец с предоставен хуманитарен статут, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната, и доколкото това е съвместимо с личния им статус и не са налице обстоятелствата по чл. 12, ал. 2.

По силата на пар.1, т.3 от ДР на ЗУБ "членове на семейството" са:

а) *съпругът*, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца;

б) *навършилите пълнолетие, невстъпили в брак деца*, които не са в състояние да осигурят сами издръжката си поради сериозни здравословни причини;

в) родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца;

г) (нова - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 г.) родителите, настойникът или попечителят на непълнолетното, невстъпило в брак лице, на което е предоставена международна закрила.

При липса на оспорване на семейната и брачна връзка между кандидата и лицата, на които с Решение № 570 от 20.01.2025 г. на председателя на ДАБ е предоставен хуманитарен статут в Република Б., следва да се приеме, че

същите отговарят на легалното определение по пар.1, т.3, б. „а“ и б. „б“ от ДР на ЗУБ. Касае се за новонастъпили обстоятелства, които са релевантни към последващата молба за международна закрила по смисъла на чл. 33, ал. 2, б. „г“ и чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС. Същите не са били наведени и обсъдени в предходното административно производство и същевременно, увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на хуманитарен статут съгласно чл.9, ал.6 от ЗУБ. Налице са нови факти и обстоятелства, които не са обсъдени в оспореното нарушение поради допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неправилно приложение на материалния закон – отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от ЗУБ. На основание чл.172, ал.2 от АПК е дължима неговата отмяна.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК делото като преписката следва се изпрати на ответника за ново разглеждане и произнасяне по молба с вх. № КП-01.370 от 15.01.2025 г. за предоставяне на хуманитарен статут чл. 9 от ЗУБ при съобразяване с дадените указания по приложението на закона с оглед актуалната информация в страната на произход на кандидата.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 69-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Х. И., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], гражданин на С., със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет.2, кантора 243, чрез адв. Е. С. от САК, Решение № 5Х от 31.01.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не е допусната за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба вх. № КП-01-370 от 15.01.2025 г.

ВРЪЩА делото като преписка **в тази част** на компетентния орган при ДАБ – МС за ново разглеждане и произнасяне по молба за предоставяне на хуманитарен статут с вх. № КП-01-370 от 15.01.2025 г. при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: